

Byrådsavdeling for miljø og samferdsel
Rådhuset
0037 OSLO

Vår saksbehandler: Steinar Simensen
Mob.: 982 25 864

Deres ref.:
542 Helge Birknes
201200563

Saksnr.:
201200293-2
(oppgis ved alle henvendelser)

Dato:
07. 05 .2012

HØRINGSSVAR – NOU 2012:4 TRYGG HJEMME – BRANNSIKKERHET FOR UTSATTE GRUPPER

Viser til brev fra Byrådsavdeling for miljø og samferdsel datert 13.03.2012 hvor Brann- og redningsetaten bes om å utarbeide et utkast til høringssvar på NOU 2012:4 Trygg hjemme.

Utredningen er grundig og omfattende, og gir en helhetlig oversikt over utfordringene og de viktigste momentene i fremtidens arbeid rettet mot å øke risikogrupper brannsikkerhet. Utredningen er et godt grunnlag for samordnet og helhetlig satsning for å øke brannsikkerheten for disse gruppene.

Utredningen egner seg også som et kunnskapsbidrag innenfor de virksomheter som har et ansvar for å ivareta brannsikkerheten til risikoutsatte grupper. Utredningen inneholder tydelige føringer og forslag. Flere av disse er i tråd med Oslo kommunes brannforebyggende arbeid.

I det følgende gis Oslo kommunes merknader til utredningen.

Endringer i lov- og regelverk.

Tiden er inne for å vurdere samt utvikle tilsynsordningen for særskilte brannobjekter. Dette gjelder både tilsynsmetoder og hyppighet. Utvalgets forslag om en risikobasert tilsynsfrekvens støttes derfor. Regelverket må endres og gi rom for risikobasert forebyggende arbeid, slik at brannvesenene(etatene)i større grad kan prioritere bruken av sine ressurser. Denne omprioritering av ressurser har Oslo kommune god erfaring med å bruke til brannforebyggende arbeid i objekter som ikke er registrerte som særskilte brannobjekter, som eldre bygårder(1890-gårder) med høy brannrisiko.

Utvalgets forslag om å regulere feierressursene etter risiko støttes. Oslo kommune er enige i at det er forsvarlig å redusere feiehyppigheten. Det lovpålagte 4-årige feie- og tilsynsintervallet må fjernes og erstattes med et formålstjenlig intervall basert på risikovurdering. Feieren er en av de få yrkesgrupper som i dag utfører tilsyn i bolig, og feierens muligheter til å gjøre flere

forebyggende oppgaver er tilstede. Boligeiers krav til oppfølging og vedlikehold av det elektriske anlegget samt oppbevaring av gass, kan vurderes for ivaretagelse av feieren.

Det stilles spørsmålstegn til hvordan avdekkede feil og mangler med brannsikkerheten skal følges opp dersom en privat aktør avdekker disse i forbindelse med feiing. Skal aktøren varsle kommunen som igjen skal utøve myndighet og føre saksbehandlingen?

Eiendomsmeglere bør pålegges å dokumentere brannsikkerheten ovenfor kjøper. Det er i dag opp til selger å opplyse megler om eventuelle feil og mangler vedrørende brannsikkerheten. Feiervesenet bruker mye tid på saksbehandling og kundeservice i forbindelse med henvendelser meglere burde vært pliktig å informere om før et salg.

Alle utsalgssteder av ildsteder må pålegges å informere kunder om plikten eieren har å melde feiervesenet/kommunen om vesentlige endringer ved fyringsanlegget eller installering av nytt ildsted. Bransjen bør ta ansvar for brannforebyggende informasjonsarbeid for å unngå beksot ved riktig fyringsteknikk, hva er god brensel osv. Aktører som installerer eller endrer fyringsanlegg bør inneha høyere kompetanse innen skorstein, ildsted, røykrør og kravene som er satt i lovverk og byggdetaljeblader.

Endring i feie- og tilsynsgebyret:

For å øke brannsikkerheten i samtlige boliger og bygg bør eiere av et hvert brannobjekt, pålegges tilsynsgebyr uavhengig av om det er har fyringsanlegg eller ikke, slik som utvalget foreslår som alternativ 1. Brann- og feiervesenet vil da gjennomføre tilsyn med brannsikkerheten i samtlige boenheter i kommunen. Tilsynene (med eller uten fyringsanlegg) vil øke brannsikkerheten i hele kommunen og derav minimere antall dødsbranner i boliger. Tilsynsgebyret må være etter selvkostprinsippet, slik som i dag. Gebyret kan eventuelt differensieres om objektet har fyringsanlegg eller ikke.

Det vil være viktig å sikre en forutsigbar finansiering av boligtilsyn. Etablering av fond for å dekke dette er etter Oslo kommunes syn ikke tilfredsstillende.

Feie- og tilsynsgebyret må bestå slik det er i dag. Ved bortfall av selve feiing av skorstein og ildsted som en kommunal tjeneste, er det bekymringsfullt at viktig kompetanse innen feiefaget, skorsteiner og ildsteder kan forsvinne innen det brannforebyggende tilsynet. Dersom dagens forskrifter ikke endres vil hjemmelsgrunnlaget for tilsyn i boenheter forsvinne med feietjenesten.

Klargjøring av brann- og feiervesenets adgang til å gjennomføre tilsyn i boliger

Pr i dag er det ingen offentlige instanser som utfører tilsyn med brannsikkerheten i ordinære/private boliger uten fyringsanlegg. Ved forskriftsendring vil brann- og feiervesenet, med utgangspunkt i risiko, kunne gjennomføre tilsyn i samtlige boenheter.

Feiervesenets arbeidsoppgave bør justeres slik at dagens totale ressurser benyttes. Feieren har gjennom sin opplæring kompetanse til å utføre ordinært tilsyn med brannsikkerhet i boliger. I tillegg til det lovpålagte tilsynet av fyringsanlegget med tilhørende boenheter, bør det forskriftsfestes at brann- og feiervesen kan gjøre tilsyn med samtlige boenheter og tilhørende fellesareal. Dette kan være kontroll av røykvarsler, brannslukningsutstyr, rømningsveier og sjekk av elektriske anlegg.

Feieren utfører i dag feiing og tilsyn med hele fyringsanlegget (skorstein, røykrør og ildsted). Feieren utfører også tematilsyn i hver tilhørende boenhet. Tilsynet utføres sammen med eier/bruker hvor målet er å motivere til økt brannsikkerhet ved utbedring av avdekkede feil og mangler. Feieren er eneste tilsynsmyndighet som er inne i boenheter og direkte kontakt med de som topper dødsbrannstatistikken. For å utnytte ressursene i brann- og feiervesenet kreves en endring av dimensjoneringsforskriften, slik at feieren gis myndighet til å utøve fullgodt tilsyn i hele brannobjektet, ikke bare fyringsanlegget.

Informasjon og veiledning

Oslo kommune er enige i at målrettet informasjon og holdningsskapende arbeid skal være en vesentlig og integrert del av det forebyggende arbeidet, og at dette arbeidet må styrkes. En systematisk bruk av informasjon som virkemiddel vil kunne skape større forebyggende effekt i samfunnet. En større grad av systematikk i informasjonen vil også kreve større langsiktighet i måten det arbeides på. Det må være rom for å disponere ressurser til informasjonstiltak ut i fra eget risikobilde, hvor form og innhold på informasjonen styres av det enkelte brannvesen.

En nasjonal satsing på TV- og radiospotter bør drives frem av sentrale aktører som Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), da dette er meget kostnadskrevende kanaler å benytte seg av. Det forventes at dette inngår som en del av sentralt organiserte informasjonskampanjer og den nasjonale strategien for informasjon og holdningsskapende arbeid som er angitt i stortingsmelding 25(2008-2009). Det må vurderes nytten av å kunne kombinere målgrupperettet og direkte informasjon med større nasjonale kampanjer av en mer generell karakter.

Både utforming og formidling av informasjonen er viktig. Arbeidet med informasjon må ta høyde for at det i dag kreves langt flere ressurser enn tidligere. Offentlige og private aktører må samarbeide når det gjelder målrettet informasjonsarbeid forebyggende brannvern.

Informasjons- og veiledningsarbeid må være målrettet og tilpasset ulike risikogrupperes behov, situasjon og forutsetninger. Det kreves en samhandling mellom brannvesen og det støtteapparatet målgruppene berøres av, slik at informasjonen kommer direkte fra de som har kunnskap, kompetanse og dialog med målgruppene. Informasjon må også rettes til pårørende og de omsorgsinstitusjoner som ivaretar de risikoutsatte gruppene i hverdagen.

Utvalgets forslag om at faste fagpersoner fra brann- og feiervesen skal tilknyttes eldresentre og andre sentrale møteplasser støttes ikke. Tilstedeværelse og en-til-en kommunikasjon er svært ressurskrevende. Imidlertid bør det i større grad fokuseres på kompetanseheving av ressurspersoner på eldresentre, slik at formidlingen av brannvern kan skje på lokalt nivå. Informasjonsformidling må skje på de arenaene som de aktuelle gruppene oppsøker og dette er et arbeid som vil øke i omfang i takt med nye målgrupper. Det er viktig å etablere et samarbeid med ressurspersoner innen ulike miljøer som ivaretar risikogrupperes interesser.

Endringer i helseregulverket

Utvalget foreslår at helse- og omsorgspersonell, i tillegg til leger og fastleger, plikter å varsle brannvesenet som siste tiltak dersom de blir kjent med forhold hos pasienten som kan representere brannfare. Tverretattlig samarbeid er avgjørende for å øke befolkningens brannsikkerhet. Imidlertid har ikke brannvesenet hjemmel til å utøve sanksjoner eller gi pålegg i forbindelse med boevne. Disse lovhjemlene innehar helsevesenet selv per dags dato, og brann- og feiervesen sender bekymringsmelding til helsevesenet dersom det er aktuelt i forbindelse med hjemmebesøk. Skal brannvesenet bedrive myndighetsutøvelse i privatboliger

etter dagens regelverk må det i så tilfelle fattes et enkeltvedtak om tilsyn i den enkelte bolig. Med dagens regelverk må det foreligge særlig stor risiko som skal ligge til grunn for at dette skal være aktuelt.

En endring av regler om taushetsplikt for helsepersonell utgjør med andre ord ingen løsning i seg selv, da det må fastsettes hvilke tiltak brannvesenet faktisk kan iverksette når de får meldinger om brannfarlige forhold i private hjem. Utvalgets forslag om at slike bekymringsmeldinger må journalføres støttes.

Endringer i folketrygdloven og hjelpemiddelsystemet

Utvalgets forslag om endring av folketrygdlovens bestemmelser og vilkår for tildeling av hjelpemidler, slik at skadeforebyggende hjelpemidler av vesentlig betydning for personsikkerheten også inkluderes støttes. En analyse av rømningsikkerheten (personens evne til å redde seg selv i sikkerhet) bør ligge til grunn ved avklaring om tildeling.

Boliger til pleie og omsorgsformål

Det er etablert et forsvarlig sikkerhetsnivå for bygg som oppføres etter gjeldende bygningsregler (byggteknisk forskrift TEK10 og tilhørende veiledning). Det er imidlertid for mange eksisterende bygg som fortsatt er slik at personer som ikke selv er i stand til å rømme ikke er tilsvarende sikret/ivaretatt.

En utfordring er uklarheten rundt tolkningen av forebyggendeforskriften § 2-1 fjerde ledd: *”Sikkerhetsnivået i eldre bygninger skal oppgraderes til samme nivå som for nyere bygninger så langt dette kan gjennomføres innenfor en praktisk og økonomisk forsvarlig ramme”*.

Grunnlaget for behovet for presisering er de erfaringer som Oslo kommune har gjort seg om at dette praktiseres ulikt i brannbransjen. En presisering kan ha stor nytteeffekt for alle berørte parter som jobber med brannsikring.

Det er nivået angitt i byggeforskriften av 1985(BF 85) skal legges til grunn for sikkerheten. Det er imidlertid behov for å understreke at sikkerhetsnivået i denne sammenheng referer til en helhetlig vurdering og ikke tekniske enkeltløsninger gitt i veiledning til BF85. Sikkerhetsnivået i eksisterende bygg må sees i sammenheng med det helhetlige sikkerhetsnivået i BF85 og på bakgrunn av dette finne aktuelle risikoreducerende tiltak. Aktuelle byggtekniske tiltak, som for eksempel automatisk brannalarmanlegg, som er søknadspliktige etter Plan- og bygningsloven må prosjekteres etter gjeldene tekniske forskrifter.

Boliger for utsatte risikogrupper kan deles inn i to grupper: kommunalt tildelte boliger og private boliger som bebos av eier.

For kommunalt tildelte boliger støttes utvalgets oppfatning om at når det offentlige yter hjelp i bolig framfor å tilby institusjonsplass, påhviler det også det offentlige et ansvar for å sørge for at sikkerhetsnivået i boligen er tilpasset personens funksjonsevne.

Utvalget mener det finnes flere mulige alternativer for å påse at brannsikkerheten også blir ivaretatt i eksisterende bygninger. Utvalget har imidlertid ikke hatt noe fokus på forebyggendeforskriften § 2-3, første ledd *“Eier av ethvert brannobjekt skal sørge for at rømningsveiene til enhver tid dekker behovet for rask og sikker rømning”*. I veiledningsteksten til forskriften presiseres det ytterligere: *“ Sikringstiltakene i rømningsveier*

skal være tilpasset byggverket og de forutsetningene menneskene i byggverket har for å bringe seg selv i sikkerhet ved brann.”

Eier av boliger til pleie- og omsorgsformål (herunder pleie- og omsorgsboliger) er med andre ord allerede etter dagens brannlovgivning forpliktet å sørge for tilstrekkelig rømningstid basert på den enkelte beboers forutsetning for å bringe seg selv i sikkerhet. Utfordringen ligger i å gi tilsynsmyndigheten (herunder brann- og feiervesenet) tilstrekkelige fullmakter/hjemmel til å følge opp omsorgsboliger etter denne lovgivningen på en hensiktsmessig måte, da disse sjelden faller naturlig inn under særskilte brannobjekter.

Dette kan per dags dato gjøres på to måter, enten ved at kommunen vedtar en lokal forskrift, eller at det gjøres enkeltvedtak om tilsyn i den enkelte bolig.

Vedtar den enkelte kommune en lokal forskrift som gir brannvesenet hjemmel til å føre tilsyn med definerte risikogrupper, vil man kunne sikre en lokal plan for oppgradering av pleie- og omsorgsboliger ved hjelp av brann- og eksplosjonsvernloven og underliggende forskrifter. Dette vil begrense seg til boliger hvor kommunen har en tildelingsplikt, enten boliger kommunen eier selv, eller leier av private foretak.

Eier skal etter forebyggendeforskriften § 3-1 og § 2-3 kunne dokumentere at rømningssikkerheten til enhver tid er tilpasset de forutsetningene menneskene som bor der har for å bringe seg selv i sikkerhet.

For at eier skal kunne dokumentere dette forutsettes det at kommunen som fordeler av den enkelte bolig, gjør en vurdering av personens evne til å redde seg selv i sikkerhet, ref. § 2-2 *”Virksomhet/bruker av brannobjekt skal innrette seg slik at brann ikke lett kan oppstå og slik at sikringstiltak og sikringsinnretninger virker som forutsatt. Virksomhet/bruker skal rapportere til eier alle forhold som er av betydning for brannsikkerheten”*.

En plan for oppgradering av pleie- og omsorgsboliger må ta hensyn til lokale prioriteringer (eksempelvis økonomi, antall boliger, byggteknisk kvalitet og lignende) i den enkelte kommune for å sette et realistisk tidsperspektiv for fullføring. Like fullt er det viktig at en plan for oppgradering i den enkelte kommune forankres opp på et nasjonalt nivå. En nasjonal målsetning om forsvarlig brannsikkerhet i slike boliger i løpet av 5-10 år vurderes som realistisk.

En nasjonal plan er påkrevd. En omfattende kartlegging av brannsikkerheten i omsorgsboliger ble foretatt i 2003. Denne undersøkelsen viste at 79 prosent av de kartlagte bygningene ikke var tilfredsstillende sikret mot brann. En antatt årsak var at de fleste bygninger var oppført som vanlige boliger (risikoklasse 4), uten tilstrekkelig hensyn til at boligene ble benyttet av personer som hadde behov for assistert rømning.

Det ble i 2010 gjort endringer i veiledningen til byggteknisk forskrift (TEK10) for å klargjøre tolkningen av risikoklasse 6 kontra risikoklasse 4. Et sentralt kriterium er dette, jf. TEK10 § 11-2: *Personer i byggverk kjenner rømningsforhold, herunder rømningsveier, og kan bringe seg selv i sikkerhet.*

Nytt i veiledningen til TEK10 er at to typer boliger plasseres i risikoklasse 6:

- Bolig beregnet for personer med behov for heldøgns pleie og omsorg.

- Bolig spesielt tilrettelagt og beregnet for personer med funksjonsnedsettelse, inkludert alders- og seniorboliger.

Grunnen til endringen er altså at det er *personers evne til å redde seg selv i sikkerhet* som er et kriterium i TEK for fastsettelse av risikoklasse. Dersom en "vanlig bolig" gjøres om til bolig beregnet for personer med behov for heldøgns pleie og omsorg, vil dette etter veiledningen til TEK endre risikoklassen.

En slik endring er etter plan- og bygningslovgivningen et søknadspliktig tiltak, som resulterer i at bygget må prosjekteres for ny bruk etter dagens forskrift (TEK10), med de krav til brannteknisk oppgradering dette medfører.

Oslo kommune vil derfor påpeke at det er viktig for en nasjonal plan for oppgradering av omsorgsboliger at brannvesen og bygningsmyndigheter i den enkelte kommune samarbeider om å avdekke omsorgsboliger som er unnlatt søkt endret, samt at det sikres en felles forståelse for endringen i veiledningen til byggt teknisk forskrift (herunder boliger i risikoklasse 6), dette for å unngå at omsorgsboliger faller inn under kriteriet "vanlig bolig" (risikoklasse 4) i nye byggesaker.

For boliger hvor den enkelte bor i sitt opprinnelige/private hjem oppfattes utvalgets forslag til stønadsordninger som skattefradrag, investeringstilskudd og boligsparing for eldre (jf. Hagenutvalget: Innovasjon i omsorg) som svært interessante for å stimulere den enkelte til å oppgradere sin egen bolig etter hvert som behovet kommer.

Universell utforming krever at det må tas hensyn til at når alle skal kunne komme inn i et objekt, skal alle også kunne komme ut. Dette er ivaretatt gjennom dagens bygningslovgivning. Det vises til plan- og bygningsloven § 29-3 *Krav til universell utforming og forsvarlighet*: "... Tiltak skal ikke medføre fare og skal oppfylle krav til forsvarlig sikkerhet herunder nødvendig evakuering, helse og miljø i eller i medhold av loven." Det må derfor fokuseres mer på om utøvende bygningsmyndigheter på et lokalt nivå følger lovverket sine intensjoner godt nok i forhold til å fokusere på evakuering kontra tilgjengelighet ved universell utforming i byggesaker.

Organisering og effektiv ressursbruk i kommunene

Oslo kommune støtter oppfatningen av at systematisk samarbeid på tvers av fag- og myndighetsmiljøer vil på en effektiv måte, styrke det brannforebyggende arbeidet i boliger. Kommunenes arbeid med brannsikkerhet må videreutvikles på tvers av etater og foretak.

Det må formaliseres et samarbeid mellom el-tilsynet og brannverntilsyn, inkludert feiing og tilsyn av fyringsanlegg. Begge tilsynsmyndigheter må ha mulighet til å påpeke avvik på den andres fagområde, men den enkelte tilsynsmyndighet må selv gjennomføre myndighetsutøvelsen. Dette vil kreve kompetanseutveksling/heving på tvers av de enkelte fagområdene.

Forslaget om en bedre samordning mellom helse- og sikkerhetssektoren støttes. Systematisk kartlegging av risikoforhold i hjemmet må inngå som en del av folkehelsearbeidet i kommunen. Ordninger med systematiske hjemmebesøk med fokus på brannverntiltak i boliger, med en prioritering der utsatte grupper bor, vil være et viktig virkemiddel for å senke dødsbranntallet i Norge.

Hjemmehjelpstjenesten, feierfaglig personell samt beredskapspersonell i brannvesnene, er i dag en ressurs som kan benyttes i de systematiske hjemmebesøkene. Helse- og omsorgspersonell som har risikoutsatte i sine målgrupper, må få god opplæring i brannvern. Opplæringen må også inneholde punkter om informasjon, veiledning og risikovurdering.

Oslo kommune støtter utvalgets syn på at hjemmetjenesten og brannvesenet må samarbeide om en tverrfaglig oppfølging av mottakere av hjemmetjenester. Oslo kommune har god erfaring med en modell hvor alle mottakere av hjemmetjenester er forpliktet til en årlig brannsjekk utført av personell fra hjemmetjenesten. Brann- og redningsetaten står for kurs og opplæring av personell, mens Gjensidige forsikring bidrar med materiell (primært røykvarslere og batterier). Samarbeidet må videreutvikles til også å gjelde tiltak som ikke er lovpålagt. Som for eksempel komfyrvakt, seriekoblede røykvarslere og varslere med vibrening/lys osv.

Forebyggende og beredskapspersonell i brann- og feiervesen kan sammen, gjennom gode og fornuftige arbeidsformer, følge opp brannsikkerheten i hjemmene. Arbeidsformen må konkretiseres godt, slik at beredskapspersonellet kan utføre det forebyggende arbeidet, uten at den beredskapsmessige delen forringes.

Tilsyn med boligselskaper, omsorgsboliger, asylmottak og arbeidsinnvandreres boforhold må prioriteres ut i fra lokal kunnskap og risikovurderinger. Et tverrfaglig samarbeid mellom brannvesen, politi, arbeidstilsyn og plan- og bygningsmyndighet med videre må legges til grunn for et mest mulig hensiktsmessig tilsynsarbeid.

Forslaget om fysiske tiltak etter tilsyn i boliger kan fungere for den delen av målgruppen som har kommunal bolig. For hjemmeboende mener Oslo kommune imidlertid at utvalgets forslag ikke kan følges opp med dagens lovverk. Tiltakene forutsetter hjemmelsgrunnlag i private boliger, samt tilsyn/besøk, avvik og oppfølging av avvik, noe som binder opp store ressurser i forbindelse med saksbehandling i større kommuner (mange i målgruppen). Oslo kommune ser at forslaget kan være effektivt på lang sikt, men ønsker valgfrihet i tilnærmingen til måloppnåelse.

Kunnskapsutvikling

Kunnskapen om de risikoutsatte gruppene både på lokalt og nasjonalt nivå må økes. Det er avgjørende med økt kunnskap for økt brannsikkerhet og for å vite hvilke tiltak som er mest ressurseffektive i forhold til risiko. Et samarbeid mellom politi og brann- og feiervesen satt i system vil øke kompetansen på brannetterforskningen. Langt flere branner må evalueres. Her er det viktig at det avsettes ressurser og opplæring av personell. Det må fortsatt drives forskning om brannårsaker som et viktig grunnlag for hensiktsmessig innretning av forebyggende tiltak.

Rapportering og statistikkgrunnlag må forbedres. I dag er det Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap som har fastsatt kriterier for rapportering og samler inn data fra alle landets brannvesen. Det er stort behov for at målekriteriene utvides for å nyansere og spisse kunnskap, og for å kartlegge hvor risikoen egentlig er. Det forventes at denne utviklingen skjer fra sentralt/nasjonalt hold. Alle brann- og feiervesen må ha samme loggkoder som direktoratet.

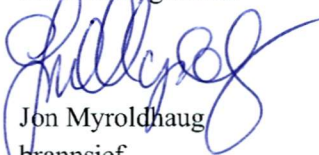
Eksempelvis vil brann som starter i fyringsanlegg, men som utvikler seg til bygningsbrann registreres som bygningsbrann. Ukjent årsak til brann er på hele 24,7 %. For målrettet arbeid for å forebygge branner, må kunnskap om årsak og arnested systematiseres og deles.

Det er behov for mer informasjon om den skadde/omkomne og dens evnen til å bringe seg selv i sikkerhet. Forhold som boevne, røyking, rusmidler, behov for pleie og/eller omsorg samt språkkunnskaper er viktige momenter i kunnskapsinnhenting. Det er videre behov for informasjon om selve brannårsaken og hva som fungerte/ikke fungerte av passive og aktive branntekniske tiltak.

Oppsummering:

- Forslag om risikobasert tilsynsfrekvens for risikoobjekter støttes
- Forslag om endret bruk av feierressurser støttes, og feie- og tilsynsintervallet må risikovurderes.
- Feiervesenet bør gis større tilsynsmyndighet enn i dag.
- En forskriftsendring er nødvendig for å kunne gjennomføre tilsyn i objekter uten fyringsanlegg.
- Finansiering av brannverntilsyn må sikres
- Forslag om systematisk og strukturert informasjonsarbeid støttes. Samtidig er det viktig å kunne disponere ressurser ut i fra eget risikobilde, hvor form og innhold på informasjonen styres av det enkelte brannvesen.
- Økt bruk av beredskap- og feierressurser til forebyggende arbeid i boliger samt økt tverretattlig samarbeid i den enkelte kommune er nødvendig for å møte økningen av eldre hjemmeboende i årene fremover.
- Ved kommunal tildeling av bolig til pleie- og omsorgsformål må det gis et boligtilbud med forsvarlig brannsikkerhet vurdert ut fra personens funksjonsevne.
- Dagens brannstatistikk må forbedres.

Med vennlig hilsen

Jon Myrøldhaug
brannsjef

Hege Hammer
avdelingssjef